

Opplegg for ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter.

14. søndag i det alminnelige kirkeår - år B

Evangelium: Mark. 6,1-7a

På den tid kom Jesus til sin hjembygd, i følge med sine disipler. Og på sabbaten begynte han å undervise i synagogen. Men alle de som hørte ham der, undret seg svært og spurte: «Hvor har han alt dette fra? Hva er dette for en visdom han har fått? Og undergjerningene som er skjedd ved hans hender? Det er da tømmermannen, sønn av Maria og bror til Jakob og Joses og Judas og Simon – og søstrene hans bor også her?» Og de festet ingen lit til ham. Da sa Jesus til dem: «Det er bare i sitt hjem – i sin hjembygd og sin egen slekt – at en profet blir ringeaktet slik.» Og han kunne ikke gjøre noen av sine undergjerninger der; han la bare hendene på noen få syke og helbredet dem. Men han var forundret over deres vantro. Så drog han omkring i landsbyene og underviste.

Øvrige lesninger: Esek. 2,2-5; 2 Kor 12,7-10

Refleksjon og hovedbudskap

Vi lar fokuset i evangeliet være «å være profet». Hva vil det si å være en profet? Vi kan være en profet ved at vi baner vei for Jesus. Hvis vi ser på de gammeltestamentlige profeter, la disse grunnlaget for Jesus. De formidlet hans komme til jorden. Slik kan vi også se det i dag - at alle som formidler Jesu komme er en slags profet. Vi tenker at det kan være vanskelig å være profet i egen hjemby fordi det er vanskelig å se *bare* Gud og evangeliet i et menneske man har kjent et helt liv.

Til fordypning:

Les om hva en profet er på

Les en av de korte profetbøkene i Bibelen (f. eks Jona, Mika eller Nahum) og reflekter over hva en profet er.

Forberedelser:

Vi har stilt opp stoler, eller ryddet plass på gulvet slik at vi kan sitte i en liten halvsirkel og pyntet et lite bordalter med en duk i den liturgiske fargen grønn. To lys, Bibel, et ikon eller krusifiks står på alteret.

Flanellografen er satt frem. Bakgrunn: Lilla tronerom, søyler og forheng. Figurer: folkemengde, enkeltmennesker og Jesus som taler til folket. Eventuelt et bilde av mor Teresa (for eksempel fra Internett) og *Barnas bok om helgener* (Den har en kort fortelling om henne.) (St. Olav Forlag)

1. Innledning/åpning

Vi åpner som vanlig med å gjøre korsets tegn. Vi tenner lysene og synger «La oss vandre i lyset» Lederen sier: I dag skal vi høre om det å være profet. En profet er en som forteller oss om Gud, som baner vei for Ham, viser oss hvem Han er og forbereder oss på at Han skal komme. En profet er en budbringer. Det betyr at han eller hun har sett eller opplevd noe som handler om Gud og har i oppgave å fortelle alle mennesker om det.

Vi tegner kors på panne, munn og hjerte mens barna sier henholdsvis: «tenke og forstå» (pannen), «fortelle andre» (munnen) og «gjemme det i hjertet» (hjertet). De første gangene forklares dette hver gang, siden av og til. Vi synger halleluja eller sier det sammen i kor. Eventuelt kan sangen «Her er mitt øre» synges.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Gjenfortell evangeliet.

Flanellograf kan brukes her: Lederen forteller først at dette er i Jesu hjemby Nasaret. Jesus forteller folk om Gud i tempelet. Tempelet var jødernes Gudshus, akkurat som vi har kirker. Lederen tar frem en figur om gangen og lar dem stille de undrende spørsmålene (fra evangeliet) om Jesus: Person nr. 1: «Hvor har han alt dette fra?» Person nr. 2: «Hva er dette for en visdom han har fått?» osv.

(Eventuelt kan dette gjøres med hånddokker, eller dramatiseres.)

Vi fokuserer på det å være en profet, eller det å forkynne det glade budskap. Jesus var en profet, vi har nettopp hørt at han var i tempelet og fortalte folk om Gud. Alle kan gjøre det på en eller annen måte. Også vi her i dag. Vi kjenner til flere profeter fra vår egen tid, for eksempel Mor Teresa, (vis frem et bilde av henne) som lik Jesus i dagens evangelium, forlot familien sin, for å forkynne budskapet om Jesus. Les eventuelt for barna om henne i «Barnas egen bok om helgener».

Er presten her i vår kirke en slags profet? Også han viser oss veien til Jesus. Når vi feirer messen forteller presten oss om Gud og hans sønn Jesus, akkurat som profetene i Bibelen gjorde, og slik som mor Teresa. Kjenner dere noen andre som kan være profeter for oss? Kanskje vi kan være profeter for hverandre. Vi er alle kalt til å være profeter gjennom dåpen. Hvordan kan vi få det til? For eksempel når vi hjelper noen som har det vanskelig, når vi prøver å være greie med vennene våre, da viser vi hva Jesus ville gjort, og det er en måte å fortelle om ham og Gud. Da er vi profeter. Det kan være vanskelig å være profeter for folk man kjenner godt, men likevel kan vi prøve.

Vi leser deler av evangeliet til slutt. Alle sitter med hendene i fanget, klare til å åpne boken. Kanskje to store barn kan komme fram og holde to lys ved siden av den som leser, som ministranter. Vi venter til det blir helt stille, så åpner lederen bibelen, og da kan alle barna åpne sin «bibel» (hendene sine) som en bok. Hendene skal være åpne helt til lederen har lest ferdig.

Vi leser kun disse vers: *På den tid kom Jesus til sin hjembygd, i følge med sine disipler. Og på sabbaten begynte han å undervise i synagogen. Men alle de som hørte ham der, undret seg svært og spurte: «Hvor har han alt dette fra? Hva er dette for en visdom han har fått? Og undergjeringene som er skjedd ved hans hender?»*

Leder: *Slik lyder Herrens ord.* Alle: *Lovet være du Kristus.*

Når lederen lukker boken, kan barna også lukke hendene sine, og folde dem til bønn, og vi ber velsignelsen sammen: Velsign oss Gud Fader, velsign oss Guds sønn, velsign oss Gud, du Hellige Ånd.

3. Sang

Kjære Jesus (*Bønnebok* s.494)

La oss vandre i lyset (*Adoremus*,216)

Gud, lær meg å se (*Adoremus*, 131)

Her er mitt øre (*Barnesalmeboka*, 171)

4. Andre aktiviteter

Lek: Å bli ledet av en profet (en seer): Gå sammen to og to. Den ene lukker øynene og lar seg lede rundt i rommet av den andre, slik som profetene, som kan se eller forstå noe om Gud som vi andre ikke har sett eller forstått, profetene leder oss og baner vei for oss i møtet med Gud. Profetene hjelper oss å se hvem Gud er. Avslutt leken før det blir for mye uro.

Alternativt: Vi kan øve oss på å bringe et budskap med hviskeleken. Lederen hvisker til nærmeste barn, for eksempel setningen: «Gud er kjærlighet». Budskapet hviskes videre fra barn til barn, den siste sier det høyt. Hvis det har forandret seg underveis gjentar lederen det opprinnelige.

5. Avslutning

Vi avslutter med å synge en sang, en av de som vi har sunget tidligere. Deretter avslutter vi med en bønn og korsets tegn.

Bønn:

Kjære Gud. Takk for at du har sendt oss mange profeter til å fortelle oss om deg. Hjelp oss å være profeter for våre venner slik at de får høre om din godhet. Amen.

Vi rydder sammen salen og går rolig tilbake inn i kirken.